

בס"ד תפילות ובקשות וזעקה יחד כל שבטי ישראל לאקמא שכינתא מעפרא

ערב ראש חודש שבט תשפ"ו

פרקי תהילים

יאמרו פרקי תהילים אלו:

לבו נרגנה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

שיר המעלות אל יי בצרתה לי קראתי ויענני: יי הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה: מה יתן לה ומה יסוף לה לשון רמיה: חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים: אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם אחלי קדר: רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום: אני שלום וכי אדבר המה למלחמה:

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: אל יתן למוט רגלך אל ינום שמך: הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל: יי שמך יי צלך על יד ימינה: יומם השמש לא יכבה וירח בלילה: יי שמך מכל רע ישמר את נפשך: יי ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יי גלך: עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלים: ירושלים הבנויה בעיר שחברה לה יחדו: ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להדות לשם יי: כי שמה ישבו בסאות למשפט בסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלים ישליו אהבך: יהי שלום בחילך שלום בארמנותיה: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך:

שיר המעלות אליה נשאתי את עיני הישבי בשמים: הנה בעיני עבדים אל יד ארוניהם בעיני שפחה אל יד גברתה בן עינינו אל יי אלהינו עד שיתנונו: חננו יי חננו כי רב שבענו בזה: רבת שבעה לה נפשנו חלע השאננים חבוז לנאינים:

שיר המעלות לדוד לולי יי שהיה לנו יאמר נא ישראל: לולי יי שהיה לנו בקום עלינו אדם: אזי חיים פלענו בחרות אפם בנו: אזי חיים שטפנו נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על נפשנו חיים הירונים: ברוך יי שלא נתנו מרף לשניהם: נפשנו בצפור נמלטה מפח ונקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו: עזרנו בשם יי עשה שמים וארץ:

שיר המעלות הבטחים בני ברה ציון לא ימוט לעולם ישב: ירושלים הרים סביב לה ויי סביב לעמו מעתה ועד עולם: כי לא ינוח שבט תרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם: היטיבה יי לטובים ולישרים בלבותם: והממים עקלקלותם יוליכם יי את פעלי האון שלום על ישראל:

שיר המעלות בשוב יי את שיבת ציון היינו בחלמים: אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות עם אלה: הגדיל יי לעשות עמנו היינו שמחים: שובה יי את (שבותנו) שביטנו באפיקים פגג: הודעים בדמעה ברה יקצרו: הלוד ילך וכבה נשא משך הודע בא יבוא ברה נשא אלמתי:

שיר המעלות לשלמה אם יי לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יי לא ישמר עיר שוא שקד שומר: שוא לבם משבימי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים בן יתן לידיו שנא: הנה נחלת יי בנים שבר פרי הבטן: בחצים ביר גבור בן בני הנעורים: אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער:

שיר המעלות אשרי כל ירא יי תחלה בדרךיו: ויע פסיד כי תאכל אשרי וטוב לך: אשתך כנפך פריה בירכתי ביתך בנך בשתלי ויתים סביב לשלחנה: הנה כי בן יכרך גבר ירא יי: וברכה יי מציון וראה במוט ירושלים כל ימי חייה: וראה בנים לבנה שלום על ישראל:

שיר המעלות רבת צדוני מנעורי יאמר נא ישראל: רבת צדוני מנעורי גם לא יכלו לי: על גבי חרשו חרשים האריכו (למענות) למעניתם: יי צדיק קצץ עבות רשעים: יבשו ויסנו אחר כל שנאי ציון: יהיו בחריר גנות שקדמת שלף יבש: שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר: ולא אמרו העברים ברבת יי אליכם ברכנו אתכם בשם יי:

שיר המעלות ממעמקים קראתי יי: אדני שמעה בקולי תהינה אוניך קשבות לקול תחנוני: אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד: כי עמד הסליחה למען תנא: קויתי יי קותה נפשי ולדברו חולתני: נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר: יחל ישראל אל יי כי עם יי החסד והרבה עמו פדות: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

שיר המעלות לדוד יי לא נבה לבי ולא רמו עיני ולא חלכתי בגדלות ובגפלאות ממני: אם לא שויתי ודוממתי נפשי בגמל עלי אמו בגמל עלי נפשי: יחל ישראל אל יי מעתה ועד עולם:

שיר המעלות ובור יי לדוד את כל ענותו: אשר נשבע ליי נדר לאביר יעקב: אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצווי: אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה: עד אמצא מקום ליי משכנות לאביר יעקב: הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשיר יער: נבואה למשכנותיו נשתחוו להדם רגליו: קומה יי למנוחתך אתה וארון עזך: בהנהך ילבשו צדק וחסידיה ורגנו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: נשבע יי לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנה אשית לכסא לך: אם ישמרו בנה בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך: כי בחר יי בציון אוה למושב לו: ואת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה: צידה ברה אברה אבינוה אשביע לחם: וכהניה אלביש ישע וחסידיה רגן ורגנו: שם אצמיח כרן לדוד ערבותי נר למשיחי: אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נור:

שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד: בשמן המזב על הראש יד על חזקן וזן אחרן שירד על פי מדותיו: כמל חמוץ שירד על חרדי ציון כי שם צנה יי את הברכה חיים עד העולם:

שיר המעלות הנה ברכו את יי כל עבדי יי העמדים בבית יי בלילות: שאו ידכם קדש וברכו את יי: וברכה יי מציון עשה שמים וארץ:

פיטום הקטורת

אתה הוא יי אלהינו שהקמירו אבותינו לפניך את קמרת הסמים בזמן שפית המקדש כנים, כאשר צוית אותם על-יד משה נביאך, בכתוב בתורתך: ויאמר יי אל-משה קח-לך סמים נטף | ושחלת וסלפנה סמים ולבנה וזה בר כבד יתיה: ועשית אתה קמרת רקה מעשה רוקח, ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה חרד ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה, קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר: והקמיר עליו אחרן קמרת סמים בבקר בבקר, בהיטיבו את-הנרת וקמירנה: ובהעלת אחרן את-הנרת בין הערבים וקמירנה קמרת תמיד לפני יי לדרתיכם:

תַּנְנוּ רַבָּנֵינוּ: שְׁמוֹם תִּקְמָרֶת בִּיצֵר? שֶׁלֹּשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמּוֹנָה מְנִים הָיוּ בָּהּ, שֶׁלֹּשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנֵּי יָמוֹת הַחֹמָה, מִנֶּה בְּכָל-יוֹם, מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ בָּעֶרֶב. וְשֶׁלֹּשָׁה מְנִים יִתְּרִים, שְׁמֵהֶם מְכִנִּים כֵּהֵן גְּדוֹל, וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וּמִחֲזִירָן לְמִכְתָּשֶׁת בָּעֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּדִי לָקִים מִצּוֹת דָּקָה מִן הַדָּקָה. וְאַחַד עֶשֶׂר סְמָמִים הָיוּ בָּהּ. וְאֵלּוּ הֵן: (א) הַצָּרִי. (ב) וְהַצְּפוֹרָן. (ג) וְהַחֲלָבָנָה. (ד) וְהַלְבֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. (ה) מוֹר. (ו) וְקִצְיָעָה. (ז) וְשִׁבּוֹלֶת גֶּרֶד. (ח) וְכֶרֶבוֹם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עֶשֶׂר, שִׁשָּׁה עֶשֶׂר מָנֶה. (ט) קוֹשֶׁט שְׁנִים עֶשֶׂר. (י) קְלוֹפָה שְׁלֹשָׁה. (יא) קִנְמוֹן תְּשַׁעָה. בּוֹרִית בְּרִשְׁנָא תְשַׁעָה קָבִין. יִין קְפָרִיסִין סְאִין תֵּלֶת וְקָבִין תֵּלֶת, וְאִם לֹא מִצָּא יִין קְפָרִיסִין מִבֵּיא חֲמֹר חִיּוֹר עֲתִיק. מֶלַח סְדוּמִית רֹבֵעַ, מַעֲלָה עֶשֶׂר כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נִתָּן הַבְּבִילִי אוֹמֵר: אֵף כֶּפֶת הַיָּרְדֵּן כָּל-שָׁחִיא. אִם נִתָּן בָּהּ דְּבִשׁ פֶּסֶלָה, וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל-סְמָמֶיהָ חֵיב מִיתָה:

רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שָׂרָף הַנוֹמֵף מַעֲצֵי הַקִּמָּה. בּוֹרִית בְּרִשְׁנָא לָמָּה הִיא כָּאֵהָ? כְּדִי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפוֹרָן כְּדִי שֶׁתֵּהָא נָאֵה. יִין קְפָרִיסִין לָמָּה הוּא כָּאֵה? כְּדִי לְשַׁרְוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוֹרָן, כְּדִי שֶׁתֵּהָא עוֹהָ. וְהָלֹא מִרְגָּלִים יָפִין לָהּ? אֵלָּא שְׁאִין מְכִנִּים מִי רְגָלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר: בְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר: הֵדֵק הֵיטֵב, הֵיטֵב הֵדֵק, מִפְּנֵי שֶׁתִּקְוֹל יִפֹּה לְבִשְׁמִים. שְׁמִמָּה לְחֻצָּאִין בְּשֶׁרָה. לְשִׁלִּישׁ וּלְרִבִּיעַ לֹא שְׁמַעְנֵנוּ. אֹמֵר רַבִּי יְהוּדָה: זֶה הַכֶּלֶל: אִם בְּמִדָּתָה בְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין. וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל-סְמָמֶיהָ חֵיב מִיתָה:

תַּנִּי בֵר קִפְרָא: אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיטָה בָּאֵה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין. וְעוֹד תַּנִּי בֵר קִפְרָא: אֵלּוּ הָיוּ נִתָּן בָּהּ קִרְטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ, אִין אָדָם יָכוֹל לַעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אִין מַעֲרַבִין בָּהּ דְּבִשׁ? מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה: כִּי כָל-שָׂאֵר וְכָל-דְּבִשׁ לֹא-תִקְמִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִּי: יִי צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יִי צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־אָדָם בָּטַח בָּךְ: יִי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ: וְעֲרַכָּה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמִנִיּוֹת:

קבלת עול מלכות שמים

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים. יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: (יחזור ב' פעמים)

יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: (יחזור ב' פעמים)

אֲנָא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא: (יחזור ב' פעמים)

אֲנָא יְיָ הַצְּלִיחָה נָא: (יחזור ב' פעמים)

הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקִדְשׁ:

תפילת הדרש"ש

יאמרו פסוק לעולם ה' י"ב פעמים ויכונו שהגזרות הרעות ישארו בשמים ולא ירדו לארץ, וזהו "דברך" דיבור קשה יהיה נצב בשמים ולא ירד לארץ, וכתב בספר סוף הכפורים למהר"ר אביגדור עזריאל זצ"ל שנראה ש"ב פעמים אלו כנגד י"ב פרצופים העליונים והכוונה להתפלל לאין סוף המלוכש בהם שניח גזרות בשמים אפילו אם נגזר:

לְעוֹלָם יְיָ דְבָרְךָ נֶצֶב בְּשָׁמַיִם: (יחזור י"ב פעמים)

ואחר כך יאמרו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתַּעֲשֶׂה לָּמַעַן רַחֲמֶיךָ וְלָמַעַן שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל הַנִּכְבָּד וְאֵינוֹ נִקְרָא שְׁנֵת־בְּנֵתִי בּוֹ, שֶׁתַּצִּילֵנוּ לָנוּ וְלְנִשְׁתֵּינוּ וְלִבְנֵינוּ וְלִבְנֵי תֵינוּ וְלִכָּל הַנְּקִיָּים אֱלֵינוּ. מִכָּל רַע וּמִשְׁחָת

וּמִנֶּפֶת. וּמִכָּל צָרָה וְצוּקָה וְיָגוֹן וְאַנְחָה. וּמִכָּל חָלִי וּמַחֲלָה. וּבְכָל מַעֲלָנוּ וּבְכָל כָּל-עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל-גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת. וְתִקְרַע רוּעַ גֹּזֶר דִּינָנוּ וְגֹזֶר עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל גְּזֵרוֹת מִזְבוֹת בְּרַב רַחֲמֶיךָ. וְחֲדָשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה. וְתַפְרִנְסֵנוּ בְּשֹׁפֵעַ גְּדוֹל וּבִהְתֵּר. כְּדִכְתִּיב הַשֶּׁלֶךְ עַל יְיָ יִהְיֶה וְהוּא יִכְלֹקֶלָהּ. וְהַבּוֹטֵחַ בְּנִי חֶסֶד יִסּוּבְכֵנוּ. וְלֹא יִשְׁלַט בָּנוּ עֵין הָרָע. וְתַצִּילֵנוּ בְּלִמּוּדֵינוּ וּבְכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ אָמֵן
נִצַּח סֵלָה וְעַד:

בקשה לביטול הגזירות על עולם התורה

תפילה שתקין הרב יעקב עדס שליט"א שקבלה את ברכתם של גדולי הדור לאומרה כל יום בשומע תפילה (וביום שבו לפני יו"ר לרצון סוף התפילה)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, שֶׁכָּל הַגְּזֵרוֹת וְהַמְּנָסִים לְגֹזֶר גְּזֵרוֹת כְּנֶגֶד לְמוֹד הַתּוֹרָה וְכֵן כְּנֶגֶד שְׁמִירַת הַתּוֹרָה, תִּשְׁפִּילֵם וְתִכְנִיעֵם וְלֹא יִכְלּוּ לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר כְּנֶגֶד לְמוֹד הַתּוֹרָה וְשְׁמִירַת הַתּוֹרָה. וְתִזְכְּנוּ בְּלָנוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְחֹדֶר בְּתִשְׁבָּה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ, מַעֲמֵךְ הַלֵּב בְּטוֹב גָּמוּר, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלֵת כָּל פֶּה בְּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה.

בקשה על מלכות שמים, מלכות בית דוד,

ובית מקדשנו ותפארתנו שיבב"א

הַנְּבִיא הוֹשַׁע פֶּרֶק ג' פְּסוּק ה': "אַחֲרֵי יִשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְקִשּׁוֹ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דָּוִד מֶלֶכָם וּפְחָדוֹ אֵל יְיָ וְאֵל טוֹבוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים."

רש"י: אחר ימי הגולה ישובו בני ישראל ובקשו את ה' תנא משום רבי שמעון בן יוחאי: בשלשה דברים מאסו בני ישראל כימי רחבעם: במלכות שמים ובמלכות בית דוד ובבית המקדש. הדא הוא דכתיב (מלכים א' י"ב) אין לנו חלק בדוד, כמשמעו. לאהליך ישראל (שם) אל תקרא לאהליך אלא לאלהיך. ראה ביתך דוד (שם) זה בית המקדש. אמר רבי שמעון בן מנסיא אין מראים סימן טוב לישראל עד שיחזרו ובקשו שלשתן אחר ישובו בני ישראל ובקשו את ה' אלהיהם זו מלכות שמים ואת דוד מלכם כמשמעו. ופחדו אל ה' ואל טובו זה בית המקדש כד"א (דברים ג') החר הטוב הזה.

יאמרו כולם ג' הבקשות פיסקא פיסקא בשפיכת לב ובצוואת חדא:

מַלְכוּת שָׁמַיִם: אֲבִינֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ הַגָּדֵל נָא וְהָאֵר אֶרֶץ מִכְבֹּדְךָ, וְתִמְלֹךְ אֶתְּךָ יְיָ לְבָדְךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּחַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ בְּתוֹב: וּמֶלֶךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּיָהּ:

מַלְכוּת בֵּית דָּוִד: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם: הִלֵּא יַדְעָנוּ כִּי בּוֹחֵר אַתָּה בְּבִן יִשְׂרָאֵל, וּבְכֵן שְׁמַחְנוּ בְּאַלְהֵינוּ הַנִּבְיָא עֲבָדְךָ, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. בְּמַחֲרָה יָבֹא וְיִגַּל לָבְנוּ, בְּתוֹב: וְעַבְדֵי דָוִד מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם, וְרוּעָה אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם וּבְמִשְׁפָּטֵי יִלְכוּ וְחִקְתִּי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אוֹתָם: וְיִשְׁבּוּ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לַעֲבָדֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יִשְׁבוּ בָּהּ אֲבוֹתֵיכֶם, וְיִשְׁבּוּ עֲלֵיהָ הִמָּה וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד עוֹלָם, וְדוֹד עַבְדֵי נִשְׂיָא לָהֶם לְעוֹלָם (יחזקאל לו').

בֵּין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ: וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֵל תִּפְלֵת עֲבָדְךָ וְאֵל תַּחֲנוּנֵינוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַם לְמַעַן יְיָ (דניאל ט'): בְּתוֹב: כֹּה אָמַר יְיָ שְׁכֵנִי אֵל צִיּוֹן וְשְׁכֵנִי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְנִקְרָאָה יְרוּשָׁלַם עִיר הָאֱמֶת וְהָרַב יְיָ צְבָאוֹת הָרַב הַקֹּדֶשׁ (זכריה ח'): וְהָרָאנוּ בְּבִנְיָנוּ וּשְׁמַחְנוּ בְּתִקְוָנוּ, וְהָשִׁב שְׁכִינָתְךָ לְתוֹכֵנוּ, וְהָשִׁב בְּהֵנִים לְעַבְדֶּיךָ, וְלִזְמִירָם וְלִזְמִירָם, וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנִיחָם, וְשֵׁם נִעְלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ בְּשִׁלֵּשׁ פַּעֲמֵי רִגְלֵנוּ, וְנִזְדַּהֵר לְךָ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלָּתֵנוּ וְעַל פְּדוּתֵנוּ נִפְשָׁנוּ: בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ פִּי, וְתִגְזֹן לִפִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְנִגְאָלִי.

לומר קדיש יהא שלמא

התפילות וקריאת פטוס הקטורת תעבר בשידור

ישיר בקול התורה 025-9225-079 ובערוצי התקשורת

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בר יוחאי: אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלין